

Бліщук Катерина Михайлівна

*кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки
Львівського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління
при Президентові України
ORCID: 0000-0002-8154-6608
e-mail: Kblischuk@gmail.com*

Домша Ольга Володимирівна

*кандидат фізико-математичних наук, старший викладач кафедри економіки
Львівського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління
при Президентові України
ORCID: 0000-0003-1803-6055
e-mail: olya.domsha@i.ua*

**ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ СИСТЕМИ
ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ**

Розглянуто особливості цифрової економіки як складової розвитку системи публічного управління. Проаналізовано дефініцію цифрової економіки з позиції різних науковців та представлено власне розуміння досліджуваного поняття. Виокремлено проблеми, які пов'язані з упровадженням цифрових технологій в економічну сферу України. Обґрунтовано кроки, які повинна здійснити Україна на шляху подолання проблем розвитку цифрової економіки.

Ключові слова: цифрова економіка; публічне управління; цифровізація; інформаційно-комунікаційні технології.

Постановка проблеми. Цифровізація усіх сфер життя стала неодмінним атрибутом та необхідною умовою суспільних трансформацій. Стрімкий розвиток технологій стає запорукою перетворень в економіці, політиці, сфері публічного управління та міжнародних комунікацій. Цей процес є незворотнім та вимагає постійних прогресивних зрушень, переформатовуючи таким чином традиційний спосіб виробництва товарів і послуг та ставлячи його на принципово новий рівень розвитку.

Відповідно до цього, цифрову економіку можна розглядати як нове явище, яке сформувалося під впливом прогресивних змін у сфері технологій і є системою економічних відносин, що базується на використанні цифрових засобів передачі інформації. Розвиток цифрової економіки вимагає нових підходів, методів та інструментів до розбудови системи публічного управління, яка значно еволюціонувала під впливом демократичних трансформацій та розбудови громадянського суспільства. Тому на сьогодні в суспільстві існує запит на усвідомлення сутності цифрової економіки як об'єктивної реальності, яка

впевнено еволюціонує, а також на пошук подальших шляхів її розвитку як складової системи публічного управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання цифровізації та цифрової економіки розглядаються у публікаціях багатьох науковців. Зокрема, доцільно згадати таких дослідників, як В. Апалькова, Н. Деєва, А. Добринін, С. Веретенюк, Г. Карчева, В. Куйбіда, С. Коляденко, Н. Краус, Д. Лайон, В. Ляшенко, А. Маслов, К. Семячков та інші. Використанню інформаційно-комунікаційних технологій у сфері публічного управління присвячені роботи таких вчених, як: О. Берназюк, Н. Грицяк, Н. Драгомирецька, О. Ємельяненко, Т. Камінська, А. Камінський, О. Качний, С. Куценко, І. Лопушинський, В. Ніколаєв, В. Писаренко, А. Семенченко, С. Чукут та інші.

Незважаючи на значну кількість наукових публікацій, питання формування та функціонування цифрової економіки як складової розвитку системи публічного управління залишається малодослідженим. Враховуючи вагомість проблеми, існує потреба комплексних досліджень, які стосуються трансформаційних змін, пов'язаних із цифровізацією економічних процесів у суспільстві та управлінських дій органів публічної влади, спрямованих на ефективне функціонування цифрової економіки.

Виокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Метою статті стало обґрунтування напрямів розвитку цифрової економіки як складової системи публічного управління на основі дослідження особливостей категорії “цифрова економіка”, аналізу проблем, пов'язаних із функціонуванням цифрової економіки у сучасному суспільстві.

Виклад основного матеріалу. Цифрова економіка є важливим підґрунтям функціонування інформаційного суспільства на базі інформаційно-комунікаційних технологій, відповідно до чого її можна зарахувати до пріоритетів розвитку системи публічного управління. Для розуміння завдання та ролі цифрової економіки у суспільних процесах потрібно ґрунтовно дослідити сутність цього поняття та розглянути, як інтерпретують цю дефініцію науковці.

Так, загалом цифрова економіка розглядається групою науковців (А. Добриніним, К. Черних та іншими) як система, що ґрунтується на переважному застосуванні цифрових технологій [1].

Продовжуючи цю думку, Н. Деєва, В. Делейчук досліджуване поняття визначають як діяльність, що виникає на основі постійних онлайн-зв'язків між підприємствами, фізичними особами, процесами, даними та пристроями [2].

Інноваційний аспект простежується у визначенні таких дослідників, як Г. Карчева, Д. Огородня, В. Опенько, які розглядають цифрову економіку як платформу для впровадження інформаційно-комунікаційних технологій та інновацій в усі сфери життєдіяльності суспільства та, зокрема, в усі види економічної діяльності у напрямі підвищення ефективності економічної системи та покращення якості життя громадян [3].

С. Веретюк та В. Пілінський розглядають цифрову економіку в інформаційному контексті як трансформацію сфер економічної системи внаслідок перенесення усіх знань та інформаційних ресурсів на комп'ютерну платформу [4].

Комплексне поєднання інформаційно-інноваційного підходу відображено у визначенні С. Коляденка, де цифрова економіка – це сфера виробництва електронних продуктів високотехнологічними організаціями та їх реалізації засобами електронної комерції [5].

У контексті наряду цього дослідження найприйнятнішим є визначення, представлене К. Семячковим, де цифрова економіка – сучасна форма господарювання, в якій визначальне значення мають інформаційні дані та методи управління ними як головним ресурсом у сфері виробництва, розподілу, обміну і споживання [6]. Це визначення, на нашу думку, заслуговує на найбільшу увагу, оскільки саме виважені, доречні та науково обґрунтовані управлінські рішення забезпечують успішне функціонування будь-якої суспільної системи.

Враховуючи вагомість управлінських аспектів у процесі функціонування цифрової економіки, а також необхідність широкого застосування інформаційно-комунікаційних технологій, можна запропонувати власне визначення цифрової економіки з позиції складової системи публічного управління. На нашу думку, досліджуване поняття необхідно розглядати як комплексну модель взаємодії економічних та управлінських суб'єктів, які діють на засадах масштабного застосування інформаційно-комунікаційних технологій у напрямі задоволення потреб населення та підвищення результативності публічного сектора загалом.

До характерних ознак цифрової економіки належать такі:

– максимальне застосування мережі Інтернет, інформаційно-комунікаційних технологій та автоматизації процесів, які відбуваються в економічній системі;

– володіння учасниками економічних процесів навиками здійснення необхідних операцій завдяки використанню інформаційних технологій;

– зростання питомої ваги цифрової економіки у формуванні валового внутрішнього продукту держави з одночасним зростанням частки інформаційних продуктів та послуг у ньому;

– взаємодія бізнесу, держави та громадян на засадах формування єдиного інформаційного простору та використання його в процесі розвитку бізнес-моделей;

– розвиток глобального цифрового ринку та спрощення доступу до світових інформаційних ресурсів і, як наслідок, економічна та інформаційна інтеграція країн.

Враховуючи те, що учасники економічних відносин постійно взаємодіють із органами публічної влади (податковими, митними органами, органами місцевого самоврядування тощо), до ключових складових цифрової економіки належить цифрове врядування, тобто цифровий (електронний) уряд. Цифрове

врядування – це адаптація публічного управління до нових суспільних умов, у якому домінують цифрові технології, які допомагають встановити тісну взаємодію між бізнесом, державою та громадянами на основі використання інформаційних технологій та Інтернету.

Як зазначено в Концепції розвитку електронного урядування в Україні, прийнятій у вересні 2017 р., запровадження цифрового врядування є необхідною умовою побудови ефективної цифрової економіки та цифрового ринку в Україні [7]. А схвалена на початку 2018 р. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018 – 2020 роки започаткувала й окреслила власне бачення країни щодо розвитку цифрової економіки в країні [8].

Розвиток цифрової економіки та цифрових технологій має важливе значення для публічного сектора, зважаючи на послуги, які отримують як підприємства, так і громадяни країни. Найпоширенішими цифровими послугами, які надаються на сьогодні у світі, є реєстрація нового бізнесу, подання заявок для отримання ліцензії на здійснення певних видів підприємницької діяльності, подання заяви на свідоцтво про народження та оплати комунальних послуг. Завдяки цим послугам можна значно зменшити витрати на реалізацію основних завдань публічного сектора та підвищити ефективність публічного управління загалом. Цифровий уряд та застосування інформаційно-комунікаційних технологій дають можливість:

- знизити витрати суб'єктів підприємництва;
- підвищити конкурентоспроможність підприємств на ринку;
- сформувати інфраструктуру для забезпечення взаємодії суб'єктів у цифровій економіці.

В економічній системі завжди існує велика кількість взаємозв'язків між суб'єктами. Коли йдеться про цифрову економіку, доцільно акцентувати увагу на особливостях взаємодії її учасників із органами публічної влади. Схематично ці взаємовідносини зображені на рис. 1.

Світовий досвід свідчить, що уряди країн із розвиненими економічними системами дедалі частіше застосовують у своїй роботі цифрові технології. Глобальні тенденції у розвитку електронного врядування підтверджуються зростанням індексу розвитку електронного уряду (EGDI), який є провідним показником зрілості держави у сфері електронного управління і розраховується за методологією Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН).

Відповідно до досліджень Департаменту економічного та соціального розвитку ООН, кількість країн із дуже високим та високим рівнем EGDI значно зросла за останні роки, що вказує на стрімкий розвиток електронного врядування у світі. Зокрема, у 2018 р. середня глобальна величина EGDI становила 0,55, а у 2020 р. зросла до 0,60. А кількість країн, які мають показник EGDI вищий за 0,50, за три останні роки зросла на 29%. До країн із найвищим рівнем зазначеного показника належать: Австралія, Данія, Нова Зеландія, США, Великобританія,

Північна Ірландія, Ісландія, Швеція, Норвегія, Нідерланди, Сінгапур, Республіка Корея, Японія, Естонія та Фінляндія [9].

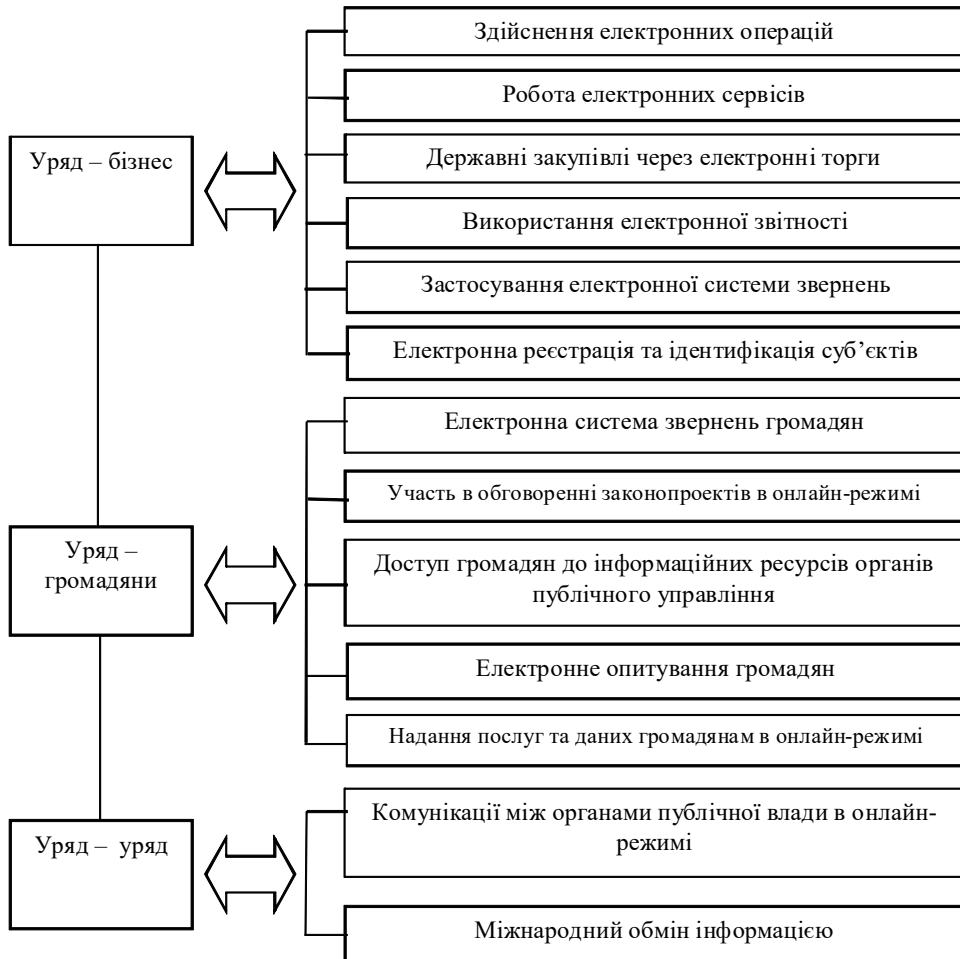

Рис. 1. Взаємодія учасників цифрової економіки та органів публічної влади

За даними Digital Spillover, якщо, наприклад, ще у 2016 р. обсяг цифрової економіки у світі становив 11,5 трлн дол., а її частка у світовому валовому внутрішньому продукті (далі – ВВП) – 15,5%, то вже у 2025 р. планується, що ці показники зростуть до 23 трлн дол. та до 24,3% відповідно (рис. 2).

Передбачається, що від 2025 до 2030 рр. розвиток цифрової економіки буде набагато стрімкішим – її частка у ВВП найрозвинутіших країн світу може сягнути 50 – 60%. Стосовно України, то за умови форсованого сценарію розвитку її цифрової економіки цей показник може становити, за оцінками науковців, навіть 65%, а сам ВВП може зрости до 1 трлн дол. [10]. Проте ці показники видаються надто оптимістичними, оскільки інша група

вітчизняних фахівців вважає, що питома вага цифрової економіки до 2025 р. може становити лише 6 – 8%, зважаючи на величину цього показника 3 – 4% на сьогодні [11].

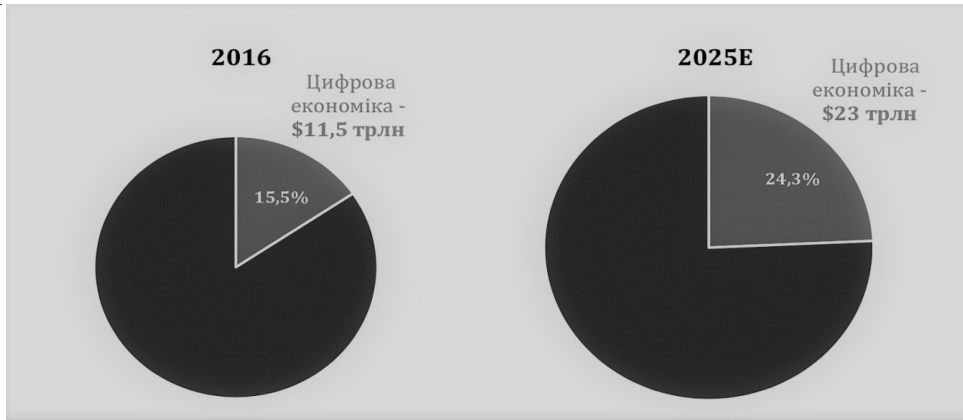

Рис. 2. Обсяг цифрової економіки у світі та її частка у світовому ВВП [12]

Основними чинниками, які гальмують поширення цифрових послуг, є низький рівень фінансування технологічного розвитку та кібербезпеки, наявність програмного піратства, недостатній захист прав на інтелектуальну власність, недостатньо велика кількість абонентів широкосмугового мобільного зв'язку, значні інвестиційні ризики, нерозвинені фінансові та банківські послуги.

Проте перевагами України, що сприяють розвитку цифрової економіки, є достатньо якісне навчання спеціалістів ІТ-сфери, здатність їх працювати з великим масивом даних, е-демократія, достатня швидкість Інтернет-підключень та реалізація інвестиційних проєктів в сфері телекомунікації. Це дає підстави стверджувати про значні можливості України розвивати цифрову економіку в майбутньому.

Основними трендами, які існують на сучасному етапі в українській цифровій економіці, є:

- інформація як основне джерело конкурентоспроможності;
- економіка спільного користування;
- цифрові платформи;
- штучний інтелект;
- використання віртуальних ІТ-систем у сфері інфраструктури;
- Інтернет речей;
- цифрові трансформації бізнесу та економіки загалом.

Окремо потрібно згадати такий цифровий додаток, як “Дія”, який позиціонується як національний проєкт “Держава в смартфоні” та розглядається як онлайн-послуга в сфері публічного управління. Завдяки

цьому громадяни України матимуть можливість отримувати такі цифрові послуги: посвідчення водія і свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу; цифровий поліс страхування на автомобіль; цифрові паспорти та студентські квитки; цифровий податковий номер тощо. До 2024 р. уряд планує перевести в онлайн 100% послуг, які надаються органами публічної влади [13].

Загалом, Україна має значний потенціал розвитку цифрових технологій та цифрової економіки. Проте необхідно перелічити проблеми, які існують у зазначеній сфері та перешкоджають розвитку цифрової економіки в Україні (табл. 1).

Таблиця 1

Проблеми розвитку цифрової економіки в Україні

№ з/п	Проблеми	Їх різновиди та характеристики
1	Інституційні	Невеликий відсоток органів публічної влади, які повинні реалізувати в руслі Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства основні завдання цифровізації суспільства
		Невідповідність нормативної бази тим викликам, які стоять перед сучасним суспільством
		Невідповідність стратегій та програм розвитку територій цифровим можливостям
2	Інфраструктурні	Низький рівень покриття території країни цифровими сервісами
		Нерівномірний доступ громадян до онлайн-послуг
		Відсутність окремих віртуальних сервісів
3	Системні	Слабка позиція держави щодо розвитку інновацій
		Нерозвинений ринок інвестицій
		Застарілі освітні технології та недосконалість моделі трансферу технологій
		Дефіцит кадрів для повноцінного розвитку цифрової економіки
4	У сфері цифрового урядування	Низька мотивація та нерозуміння органів публічної влади вигоди від цифровізації економіки

Для того, щоб Україна змогла подолати проблеми на шляху розвитку цифрової економіки, уряду, поряд із бізнесом, необхідно здійснити такі кроки:

- 1) розвиток інфраструктури для мобільного Інтернету, Інтернету речей, хмарних технологій та кібербезпеки, тобто “твердої” інфраструктури;
- 2) створення повноцінних умов для е-комерції та е-бізнесу;
- 3) формування “м’якої” інфраструктури, спрямованої на відкритість даних, ідентифікацію та довіру громадян, покращення публічних послуг тощо;
- 4) впровадження в життя проєктів цифрової трансформації шляхом реалізації їх на регіональному та національному рівнях;

5) забезпечення населення інформацією про можливі ризики від тотальної цифровізації економіки;

б) надання технологічної та консультаційної підтримки у сфері використання захищених інформаційно-комунікаційних систем.

Важливою проблемою, яка може стати своєрідним “соціальним вибухом”, є критичне безробіття як наслідок розвитку цифрових технологій. Роль держави у вирішенні цього питання повинна полягати у замовленні та купівлі цифрових сервісів та інновацій, що сприятиме формуванню нових ринків та, як наслідок, створенню нових робочих місць. Також публічна влада повинна стимулювати розвиток нових професій на сучасних ринках, підвищення кваліфікації та перекваліфікацію спеціалістів.

Як свідчить світовий досвід, чим більше території держави буде охоплено Інтернет-зв’язком, тим краще можна буде використати цифрові можливості для подолання безробіття. Наприклад, в Естонії на 15% більше безробітних знайшли роботу після цифровізації бази даних [14].

Розвиток цифрової економіки є об’єктивною реальністю сьогодення, зважаючи на стрімкий прогрес у сфері технологічного та інноваційного забезпечення усіх сфер життєдіяльності суспільства. Цифровізація дасть змогу зменшити витрати на трансакції, пов’язані з обігом паперових грошей, знизить рівень корупції, зважаючи на переведення більшості операцій в електронний формат, полегшить доступ громадян до більшості послуг у сфері публічного управління та дасть змогу підвищити ефективність економіки загалом.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Цифрову економіку загалом потрібно розглядати як тип економічної системи, основою якої є цифрові дані як фактори виробництва, використання яких дає можливість підвищувати ефективність, цінність та якість товарів і послуг, що виробляються. Цифрова економіка охоплює не лише сферу телекомунікації та інформації, але й базові галузі народного господарства: промисловість, сільське господарство, торгівлю, будівництво тощо.

Цифрова економіка як складова системи публічного управління є комплексним поняттям, яке передбачає цифровізацію послуг органів публічної влади та розвиток публічного сектора на основі активного впровадження цифрових продуктів в усі сфери суспільства. Зважаючи на потенціал України, її переваги та світові тенденції, які об’єктивно впливають на Українську державу, можна прогнозувати, що розвиток цифрової економіки буде трансформувати вітчизняні галузі та переформатовувати їх відповідно до потреб та запитів населення.

Перспективою подальших наукових досліджень є вивчення досвіду розвинених держав у сфері застосування цифрових технологій та можливості для України у вирішенні окреслених проблем.

Список використаної літератури

1. Добрынин А. П., Черных К. Ю., Куприяновский В. П., Куприяновский П. В., Сиягов С. А. Цифровая экономика – различные пути к эффективному применению технологий // International Journal of Open Information Technologies. 2016. № 4. С. 4—11.
2. Дєєва Н. Е., Делейчук В. В. Механізми залучення інвестицій емітентами в умовах розвитку цифрової економіки // Молодий вчений. Київ, 2018. С. 670.
3. Карчева Г. Т., Огородня Д. В., Опенько В. А. Цифрова економіка та її вплив на розвиток національної та міжнародної економіки // Фінансовий простір. 2017. № 3 (27). С. 13—21.
4. Веретюк С. М., Пілінський В. В. Визначення пріоритетних напрямків розвитку цифрової економіки в Україні // Наукові записки Українського науково-дослідного інституту зв'язку. 2016. № 2. С. 51—58.
5. Коляденко С. В. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні і у світі // Економіка. Фінанси. Менеджмент. 2016. № 6. С. 106, 107.
6. Семячков К. А. Цифровая экономика и ее роль в управлении современными социально-экономическими отношениями // Современные технологии управления. 2017. № 8 (80). URL : <http://sovman.ru/article/8001> (дата обращения: 07.10.2020).
7. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 649-р від 20.09.2017 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-r#Text> (дата звернення: 08.10.2020).
8. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018 – 2020 роки : Розпорядження Кабінету Міністрів України № 67-р від 17.01.2018 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-r#Text> (дата звернення : 08.10.2020).
9. E-Government Survey 2020. Gearing E-Government to support transformation towards sustainable and resilient societies / Department of Economic and Social Affairs. United Nations. New York, 2020. 364 p.
10. Україна 2030 Е – країна з розвинутою цифровою економікою : Доповідь Українського інституту майбутнього. URL : <https://hvylya.net/analytics/economics/ukraine-2030e-kraina-z-rozvinutoju-cifrovoju-ekonomikoju.html> (дата звернення: 09.10.2020).
11. Цифрова економіка: як тобі служиться? // ZN, UA. 2019. 18 жовт. URL : https://zn.ua/ukr/macrolevel/cifrova-ekonomika-yak-tobi-sluzhitsya-326706_.html (дата звернення: 10.10.2020).
12. GDP Doesn't Work In A Digital Economy // The Wall Street Journal. URL : <https://blogs.wsj.com/cio/2017/11/03/gdp-doesnt-work-in-a-digital-economy/> (date of using: 09.10.2020).
13. Держава в смартфоні стартувала: як працюватиме додаток “Дія” і чи варто переживати за безпеку // Економічна правда. 2020. 7 лют. URL : <https://www.epravda.com.ua/publications/2020/02/7/656775/> (дата звернення: 10.10.2020).
14. Цифрова економіка. Навіщо це Україні // Мінфін. 2017. 29 листоп. URL : <https://minfin.com.ua/ua/2017/11/29/31212131/> (дата звернення: 10.10.2020).

Статтю подано: 19.10.2020

Статтю схвалено: 15.12.2020

Blishchuk Kateryna Mykhailivna

*Candidate of Economic Sciences, Associate professor, Associate Professor
of the Department of Economics of Lviv Regional Institute
for Public Administration National Academy
for Public Administration under the President of Ukraine*
ORCID: 0000-0002-8154-6608
e-mail: Kblischuk@gmail.com

Domsha Olha Volodymyrivna

*Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Senior lecturer
of the Department of Economics of Lviv Regional Institute
for Public Administration National Academy
for Public Administration under the President of Ukraine*
ORCID: 0000-0003-1803-6055
e-mail: olya.domsha@i.ua

**DIGITAL ECONOMY AS A COMPONENT OF DEVELOPMENT
OF PUBLIC ADMINISTRATION SYSTEM**

Problem setting. Digital economy should be considered as the new phenomenon, which was formed under the influence of progressive changes in technology and is a system of economic relations based on the usage of digital media means of information transmission. The development of the digital economy requires new approaches, methods and tools of building the system of public administration, which has significantly evolved under the influence of democratic transformations and the development of civil society. Therefore, nowadays there is a demand for understanding the essence of the digital economy in society as an objective reality that is confidently evolving, as well as for finding further ways to its development as a part of the system of public administration.

Recent research and publications analysis. Issues of digitalization and digital economy are raised in the publications of such researchers as V. Apalkova, N. Dieieva, A. Dobrynin, S. Vereteniuk, H. Karcheva, V. Kuibida, S. Koliadenko, N. Kraus, D. Laion, V. Liashenko, A. Maslov, K. Semiachkov and others. The use of information and communication technologies in the field of public administration is revealed in the works of such scientists as O. Bernaziuk, N. Hrytsiak, N. Drahomyretska, O. Yemelienko, T. Kaminska, A. Kaminskyi, O. Kachnyi, S. Kutsenko, I. Lopushynskyi, V. Nikolaiev, V. Pysarenko, A. Semenchenko, S. Chukut and others. However, there is the necessity for comprehensive research on the transformational changes connected to the digitalization of economic processes in the society.

Highlighting previously unsettled parts of the general problem. The aim of the article is to substantiate the directions of the digital economy development as a component of the public administration system based on the study of the features of the category “digital economy”, analysis of the problems related to the functioning of the digital economy in modern society.

Paper main body. The digital economy is the important basis for the functioning of the information society on the basis of information and communication technologies, according to that it can be attributed to the priorities of the public administration system development. The author’s definition of the digital economy from the position of a component of the public administration system as a complex model of interaction of economic and managerial entities

operating on the basis of widespread use of information and communication technologies to meet the needs of the population and increase the efficiency of the public sector.

The development of the digital economy and digital technologies is important for the public sector, taking into account the services received by both businesses and citizens of the country. The most common digital services available in the world today are registration of the new business, applying for a business license, applying for a birth certificate, and paying for utilities.

The main factors that hinder the spread of digital services are the low level of financing for technological development and cyber security, the presence of software piracy, insufficient protection of intellectual property rights, insufficient number of mobile broadband subscribers, significant investment risks, undeveloped financial and banking services.

Ukraine's strengths contributing to the development of the digital economy are high-quality training of IT professionals, their ability to work with large data sets, e-democracy, sufficient speed of Internet connections and the implementation of investment projects in the field of telecommunications. This gives grounds to assert the significant opportunities of the Ukrainian state to develop the digital economy in the future.

The government together with business have to take the following steps to overcome the problem of developing the digital economy: to develop the infrastructure for mobile Internet, Internet of things, cloud technologies and cyber security, i.e. "solid" infrastructure; to create full-fledged conditions for e-commerce and e-business; to form "soft" infrastructure aimed at data openness, identification and trust of citizens, the improvement of public services, etc.; to provide digital transformation projects through their implementation at the regional and national levels; to provide the population with information about possible risks from the total digitalization of the economy; to ensure technological and consulting support in the field of using secure information and communication systems.

The development of the digital economy is an objective reality nowadays, taking into account the rapid progress in the field of technological and innovative support of all spheres of society. Digitalization will reduce the cost of paper money transactions, reduce corruption by providing most transactions electronically, facilitate access to most public administration services, and increase the efficiency of the economy on the whole.

Conclusions of the research and prospects for further studies. The digital economy as a component of public administration system is the complex concept that involves the digitalization of public services and the development of the public sector through the active introduction of digital products in all spheres of the society. Considering the potential of Ukraine, its strengths and global trends that objectively affect the Ukrainian state, we can predict that the development of the digital economy will transform domestic industries and reformat them according to the needs and demands of the population.

Key words: digital economy; public administration; digitalization; information and communication technologies

References

1. Dobrynin, A. P., Chernyh, K. U., Kupriyanovskyy, V. P., Kupriyanovskyy, P. V., Synyagov, S. A. (2016). Tsyfrovaia ekonomika – razlichnye puti k effektivnomu primeneniiu tekhnolohii. *International Journal of Open Information Technologies*, № 4, pp. 4-11 [in Russian].

2. Deeva, N. E., Deleychuk, V. V. (2018). Mekhanizmy zaluchennia investytsii emitentamy v umovakh rozvytku tsyfrovoy ekonomiky. *Molodyi vchenyi*. Kyiv. pp. 670 [in Ukrainian].

3. Karcheva, G. T., Ogorodnya, D. V., Openko, V. A. (2017). Tsyfrova ekonomika ta yii vplyv na rozvytok natsionalnoi ta mizhnarodnoi ekonomiky. *Finansovyi prostir*, № 3 (27), pp. 13-21 [in Ukrainian].

4. Veretyuk, S. M., Pilinskyy, V. V. (2016). Vyznachennia priorytetnykh napriamkiv rozvytku tsyfrovoy ekonomiky v Ukraini. *Naukovi zapysky Ukrainskoho naukovo-doslidnoho instytutu zviazku*, № 2, pp. 51-58 [in Ukrainian].

5. Kolyadenko, S. V. (2016). Tsyfrova ekonomika: peredumovy ta etapy stanovlennia v Ukraini i u sviti. *Ekonomika. Finansy. Menedzhment*, № 6, pp. 106, 107 [in Ukrainian].

6. Semyachkov, K. A. (2017). Tsyfrovaia ekonomika i ee rol v upravlenii sovremennymy sotsyalno-ekonomicheskimi otnosheniiamiy. *Sovremennye tekhnologii upravleniia*, № 8 (80). URL : <http://sovman.ru/article/8001> [in Russian].

7. Pro shvalennya Kontseptsiyi rozvytku elektronnoho uryaduvannya v Ukraini. № 649-p. (2017). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-p#Text> [in Ukrainian].

8. Pro shvalennya Kontseptsiyi rozvytku tsyfrovoy ekonomiky ta suspilstva Ukrainy na 2018 – 2020 roky. № 67-p. (2018). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-p#Text> [in Ukrainian].

9. Department of Economic and Social Affairs. United Nations. (2020). *E-Government Survey 2020. Gearing E-Government to support transformation towards sustainable and resilient societies*. New York. 364 p.

10. Ukraina 2030E – kraina z rozvynutoyu tsyfrovoyu ekonomikoyu. (2020). URL : <https://hvylyia.net/analytics/economics/ukraina-2030e-kraina-z-rozvinutoju-cifrovoju-ekonomikoyu.html> [in Ukrainian].

11. Tsyfrova ekonomika: yak tobi sluzytsya? (2019). *ZN, UA*. 18 zovt. URL : https://zn.ua/ukr/macrolevel/cifrova-ekonomika-yak-tobi-sluzhitsya-326706_.html [in Ukrainian].

12. GDP Doesn't Work In A Digital Economy. (2017). *The Wall Street Journal*. URL : <https://blogs.wsj.com/cio/2017/11/03/gdp-doesnt-work-in-a-digital-economy>.

13. Derzava v smartfoni startovala: yak pratsyuvatyme dodatok “Diya” i chy varto perezyvaty za bezpeku. (2020). *Ekonomichna pravda*, 7 lut. URL : <https://www.epravda.com.ua/publications/2020/02/7/656775> [in Ukrainian].

14. Tsyfrova ekonomika. Navischo tse Ukraini. (2017). *Minfin*, 29 lystop. URL : <https://minfin.com.ua/ua/2017/11/29/31212131> [in Ukrainian].

Paper submitted: 19.10.2020

Paper accepted: 15.12.2020

Цитування: Бліщук К. М., Домша О. В. Цифрова економіка як складова розвитку системи публічного управління // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 4(65) : у 2 ч. Ч. 2 / за заг. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. Львів : ЛПІДУ НАДУ, 2020. С. 183—194. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.65.2020.226472>).

Citation: Blishchuk, K. M., Domsha, O. V. (2020). Tsyfrova ekonomika yak skladova rozvytku systemy publichnoho upravlinnia. *Efficiency of Public Administration*, Issue 4(65), pp. 183-194. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.65.2020.226472>).